
GALGAHÉVÍZ

Galgahévíz község ingyenes közéleti lapja • XXXIV. évfolyam, 3. szám • 2026. augusztus

Fotó: Oravecz Erzsébet

FALUÜNNEP • GEÖCZ CSALÁD • HELENKA UDVARA • KULTÚRTÁBOR
AKI(K)RE BÜSZKÉK VAGYUNK • BESZÉLGETÉS CSÁKÁNY ICA NÉNIVEL ÉS NAGY ANDREÁVAL
NYUGDÍJAS EGYESÜLET • EGYHÁZKÖZSÉG • HAGYOMÁNYŐRZŐ • SPORT KLUB

GEÖCZ MOZI

2026. augusztus 19. szerda

Galgahévíz, Geöcz tér

19.00

Illaberek Bábszínház

ROBIN HOOD

bábos vásári játék
gyerekeknek és
felnőtteknek

20.00

Magyar menyegző

romantikus, zenés
néptáncfilm

élőszereplős

A Kultúrbüfé és a Lángos Park várja a téren vendégeit.

Őszi GARDRÓB VÁSÁR & RUHACSERE

Iskolakezdésre
GYEREK- ÉS FELNŐTTRUHÁK,
CIPŐK, KIEGÉSZÍTŐK

2026. AUGUSZTUS
29.
SZOMBAT
9-12 ÓRÁIG

GALGAHÉVÍZ, MŰVELŐDÉSI HÁZ

SANYI MEGJAVÍTTJA!
KISGÉPEK
• KENYÉRPIRÍTÓK •
• KÁVÉFŐZŐK •
ROBOTGÉPEK

ÁRUSÍTS
Add tovább,
amit már nem használasz!

CSERÉLJ
Találj új
kedvenceket!

TALÁLKOZZ
Beszéljess,
inspirálódj!

JÁTEKTURI IS LESZ

Jó hangulat, fenntartható közösség!

Asztalfoglalás:
zoldkergh@gmail.com

KULTÚR BÜFÉ
Kávé, frissítő

Szüreti felvonulás

Szeretettel várunk
mindenkit, aki szeretne
részt venni
Galgahévízen a Szüreti
felvonuláson!

2026.09.27.
Indulás: 12.00
Geöcz tér

Próbák:
09.4-11-18-25.
19.00 Művelődési Ház

Információ és jelentkezés:

Hajdu Tímea ☎06/70 941 6156
A részvételhez jelentkezés szükséges!

Hálafal

Tudják, hogy mi a hála? Egy pozitív érzelem. Rendszeres, tudatos gyakorlása jelentősen hozzájárul a mentális egészségünk megőrzéséhez. Növeli a boldogságérzetet, és erősíti a kapcsolatokat.

Sokszor hajlamos az ember arra, hogy a negatív érzelmeket, gondolatokat felerősítse, mindenben a rosszat lássa. Én is egy hullámvölgyben voltam épp, amikor eszembe jutott a hálafal ötlete. Arra gondoltam, hogy nézzük meg, egy év alatt ki az, aki segítette a falut bármilyen formában. Álmomban nem hittem volna, hogy csaknem kétszáz nevet tudunk felsorolni. Van, aki rengeteg munkával, adománnyal járult hozzá ahhoz, hogy szebb, élhetőbb legyen a falu, vagy jó közösségi rendezvényeink legyenek. Van, aki csak egy alkalommal tudott segíteni, és bizony sokan vannak, akikről nem is tudunk, hogy önkéntesen takarítják a buszmegállót vagy locsolják a közterületen lévő virágokat, vagy szedik a közterületen lévő szemetet, vagy névtelenül adományoznak azért, mert úgy érzik, ez az ő településük is, és ahogy egy nagy családban, minél többen vesszük ki a részünk a szépítésből, karbantartásból, fejlesztésből, annál szebb, élhetőbb faluban lakhatunk. És lássuk be, jó érzés, ha tudjuk, a szép környezet a mi kezünk munkáját is dicséri.

Elkezdtek írni a képviselőkkel a neveket és csak gyűltek, gyűltek. Egyenként is hálásak vagyunk mindenkinek, de látva azt, hogy ennyi segítőkész ember él Galgahévízen, még hálásabbak lettünk. Nagyon köszönjük még egyszer mindenkinek (annak is, aki véletlenül kimaradt a listáról) a támogatást, a segítséget! Nagy öröm volt egyben látni a hálafalat, a sok önzetlen, jó ember nevét. Szeretnénk hagyományt teremteni, és minden évben ily módon köszönetet mondani támogatóinknak, segítőknek.

Most az éppen aktuális faluünnepi támogatóinknak köszönjük, hogy hozzájárultak a rendezvény sikeréhez:

Bakk Jánosné
Balla Tímea
Bencze Mátyás és tanítványai
Bencze Tibor
Bencze Zoltán
Benei Rita
Benke Balázs
Benke Zsófia
Benke Zsolt
Benkó István
Benkó Istvánné
Bratkovics Attila
Csákány Ibolya
Csákány Lászlóné

Diákmunkások
Fábián Ildikó
Galgahévíz Hagyományörző Csoport
Galgahévíz Polgárőr Egyesület
Galgahévíz Sport Klub
Galgahévíz Táncegyüttes
Galgahévízi Csetetekert Óvoda
Galgahévízi II. Rákóczi Ferenc Nyugdíjas Klub
Gódor Antal
Gódor József
Gódorné Gergely Éva
Hajdú Henrietta
Hajdú István
Hajdu Tímea
Hermann Bolbás Nikolett
Hivatali dolgozók
Horváth Zoltán
Ignác Anikó
Iskolai Kis kórus
Jenei Edit
Keserű család
Kis Csuki Konyha és Rendezvényterem
Kovács István
Laki József
Mácsai Balázs
Mamut Sound Kft.
Méhész Béláné
Mohácsi-Tóth Péter
Mrkva Attila
Óvári Mihályné
Önkormányzati dolgozók
Péli László
Rönky Balázs
Sára Bálint
Sőregi Lászlóné
Spinyák Márta
Száz Páter
Szüts Bendegúz és családja
Tampu Ferenc
Tariszka Zita
Tolnai Pál
Tóthné Lipcsei Margit (Lipóti pékség, Aszód)
Vadkert-Basa Bálint
Varga Eszter
Varga Károlyné

Darnyik Ágnes
polgármester

Ahol a rézkakas csilingelt

A Geöcz család és a nevüket őrző tér története

Mai történetünk az 1860-as évek legelején, Baranya vármegyében kezdődik. Megszületik Geöcz Dezső Pécsváradon, polgári származású előkelő családban. Ekkor a kis Dezső még nem is sejthette, hogy későbbi családjának élete, és az ő élete is szorosan összeforr majd Galgahévízzel.

De ne szaladjunk ennyire előre, hisz abban az időben még Galgahévizt sem Galgahéviznek hívták, és Magyarország elnevezés sem létezett, ugyanis Ferencz József osztrák császár és egyben magyar király uralkodott az Osztrák-Magyar Monarchia élén, falunk pedig egyszerűen csak a Hévíz nevet viselte.

A hévízi dombok alján, ahol a Galga patak halkan kanyargott a zabolátlan medrében az öles fűzfák között, és talán a Galga vize akkortájt még komótosabban áradt keresztül el a medrében, Hévíz szorgos népe nagy lázban égett! Híre ment, hogy a falu Galgán túli szakaszára, a réteken túlra, ide is elér a Hatvan felé tartó vasútvonal. A régi öregeken az izgatottság helyett a félelem lett úrrá! Az asszonyok sopánkodtak, mi lesz a bögrékkel és tányérokka a polcokon, ha az a pöfögő vasparifa végiggördül a falu határában... Az mind a földre hull és darabokra esik, tán még a porcelánok is kettépednek!

A parasztyerek az azonban nagy zsivallyal, mindent hátrahagyva, mesztéláb, rongyos gatyában, nevetve rohantak a réteken át, várva a percet, amikor megpillanthatják a begördülő gőzmozdonyt! Zajos kattogása, ütemes pöfögése és a maga után húzott füstcsík örökre átformálta e kicsiny falu, akkor még Hévíz látképét. Azidőben a falu csaknem teljes lakossága földművelésből élt, sokan cseléd- és zsellérsorban álltak, gyalogszerrel közlekedtek a dűlőutakon. Születésüktől fogva halálukig itt éltek le az egész életüket. Hévíz jelentette számukra a múltat, jelent és a jövőt, a paraszti lét nehézsége ellenére is.

Ezzel szemben a Geöcz család a polgárosodás útjára lépett. A kis Geöcz Dezső az elemi iskola elvégzése után számtant és mértant, könyvvitelt, test- és fegyvergyakorlatot, ásványtant tanult a felsőbb iskolákban. Igazi kis úri gyerek volt. Nagy érdeklődést mutatott az ásványtan és a természettan iránt, és hamarosan téglagyári vezető lett a mai Óbudán. Korai éveit munkájának szentelte, majd 1890 tájékán feleségül vette a bagi születésű Kubuff Teréziát. Családjá mézáróssággal kereste kenyerét. Hosszú, közel 55 évig tartó házasságban éltek, a Jóisten 2 fiú és 5 leánygyermekkel ajándékozta meg őket.

Geöcz Dezső házassága révén ismerte meg először a Galga-mentét, azonban a galgahévízi letelepedésük előtt sehol sem raktak igazi családi

fészket. Első fiúgyermekük **Virgil** „Rákospalotán” született 1891-ben. Geöcz Dezső munkája miatt a család sokat költözött, Vácra kerültek. Itt született meg **Mária és Margit** lányuk, majd újból költözni kényszerültek, Lőrincibe, ahol Geöcz **Terézia** látta meg a napvilágot. Később Mátranovákra kerültek, és 1903-ban megszületik Geöcz **Aladár**. Őt **Sarolta** és **Erzsébet** követte a sorban.

Az atya, Dezső robusztus, vállas, telt testalkata nem a nehéz fizikai munkáról, hanem a polgári jólétről és a tekintélyről árulkodott. Nem elhízott, sokkal inkább testes és masszív, olyan ember, akinek már a pusztá jelenléte is tekintélyt sugárzott. Járása kimért, nehézkes, de végtelenül magabiztos. Arculatának legfőbb dísz a tekintélyes, dús bajusz. Ez a kor divatjának megfelelően gondosan ápol, pomádéval vagy bajuszpedróval formázott, kétoldalt enyhén felfelé kunkorodó, büszke viselet volt. Arcát a szigorú, de intelligens tekintet, a sűrű szemöldök jellemezte. Megjelenése kifogástalan, ruházata a legfinomabb gyapjúból és posztóból készült, szabó által méretre varrott darab:

Halszálkás zsakettet vagy szalonkabátot hordott, amely tökéletesen feszül széles vállain. A kabát alatt egy mintás vagy selyem gombokkal díszített, világosabb mellényt visel, amely elegánsan feszült a polgári jólétet hirdető pocakján. Hófehér, keményített gallérú és mandzsettájú inget hordott, amelyet egy értékes kővel díszített nyakkendő és egy selyem nyakkendő tesz teljessé. Hajszálcsíkos, élére vasalt szövetnadrág, alatta pedig tükörfényesre boksolt, fekete fűzős bőrcipőt viselt. Karakterét a rendíthetetlen magabiztosság és a hagyománytisztelet irányította. A Monarchia gazdasági fellendülésének öntudatos szülöttje, aki hitt a haladásban, a munkában és a család szentségében. Beszéde dallamos, hangja mély és tekintélyt parancsoló. Ha megszólalt. Egyszerre testesítette meg a monarchiabeli nyugalmat, a szigort és az úri galánsságot.

Geöcz Dezső édesapa szerette a palóc tájat, a dimbes-dombos vidék pécsváradai gyermekéveire emlékeztette. Végül az első nagy háború előtt, 1910 körül telepedtek le Galgahévízen. Igen, ekkortájt már így hívtak a falunkat, a magyar király azonban továbbra is Ferenc József volt.

A két fiúgyermek, időrendben Virgil és Aladár szigorú nevelésben részesült. Hivatalnokok lettek. Virgil karrierje azonban hamar tragikus véget ért. 1914. április 4-én délután 2 órakor tüdővészben elhunyt Galgahévízen.

Aladár adóügyi megbízott lett a faluban. A községi előljáráson dolgozott Ubrankovics Ernő főjegyző és Kis Mihály községi bírő keze alatt. A nagy háború után lépett hivatalba, abban

a zűrzavaros időszakban, mikor az első világháború rányomta a bélyegét a közhangulatra. Régi öregjeink szerint ekkor halkult el a faluban a nóta. Azon szerencsések közül, akik Ferenc Jóska katonájaként szolgáltak, csak kevesen tértek haza. Hátralévő életüket megtörtén élték, a háború katasztrófája életükön át kísértette őket. Aladár ezt követően kezdte meg munkáját, sárga papírlapokra és számadókönyvekbe nagy, cikornyás, arisztokratikus írással, tintával jegyzte fel az adólajstromokat, adócédulákat és intőleveleket vezetett, beszédte a vágóhídi illettéket és a földek után megállapította az aranykorona értékét. Elkötelezett volt munkája iránt.

A Geöcz leányok nevelését az 1900-as évek elején a – gyermek, konyha, templom hármasszabálya jellemezte. A nevelés elsődleges célja továbbra is a kiváló háziasszony, művelt társasági partner és odaadó anya szerepére való felkészítés volt. Szigorú magatartási szabályok és valláserkölcsei nevelés jellemezte a mindennapjaikat. Egy polgári lánynak illedelmesnek, csendesnek és engedelmesnek kellett lennie. De a korszakban már megnyílt az út a komolyabb iskoláztatás és az önálló kenyérkereső szakmák felé. Geöcz Dezső, mint felvilágosult, polgári származású édesapja a leánynevelés esetében is követte a modernebb idők jeleit. Bár a házasság maradt a fő cél, egy része már felkészítette a lányokat arra, hogy ha nem mennek férjhez, képesek legyenek önállóan megélni. Sáríka és Margitka így igazi Geöcz kisasszonyokká váltak!

A takaros épület homlokzatán nagy cégér hirdette: Geöcz Sarolta vegyeskereskedése! A falu központjában lévő ház igazi szatócsbolt lett! A kisasszonyok szorgos munkával, fáradhatatlanul szolgálták ki a falu lakóit. A bolt nehéz tölgyfa ajtaja mögött egy egészen más világ fogadta a belépőt. A boltjában minden kapható volt, amire a falusiaknak szüksége lehetett, sőt még annál is több: az áruk mellett mosolyt, vendégszeretetet, figyelmességet és törődést is kaptak a vásárlók, mely a múlt század első évtizedeiben igazi kincs volt!

A vegyeskereskedés a hosszú parasztház első szobájában kapott helyet. Hármasszabálya ablakai a templomra néztek. Spalettája nem is volt tán. A gazdasági épületek és az ólak méltóságteljesen húzódtak hátrafele a nagyközmentén. Mintha soha se ért volna véget! A falubeli gyerekek kíváncsian kukucskáltak be a deszkakerítések repedésein. A megszokott paraszti világ helyett egészen más csodákat láttak. A hátsó udvar telis-tele volt a parasztporlakkal nem megszokott állatokkal: színes japán kakasok kapirgáltak, mérges pulykák hangoskodtak, lógófülű kecskék mekegtek. A galambok pedig százával turbékoltak és repkedtek fel s alá a hosszú portán, és annak környékén.

Az 5 órai harangszó előtt, amikor még fel sem kelt a nap a falu felett, a Galga-völgyén még hajnali köd ül, de a szatócsbolt nehéz tölgyfa ajtaja mögött már pislákol az első fény. A Geöcz kisasszonyok, Sáríka és Margitka fázósan húzza össze magán a talpig érő, makulátlan fehér vászonból varrt kötényüket, miközben a nyitásra készültek.

Sáríka néni fényesre itatta a nyikorgó deszkapadlót, Margitka a pultra helyezett kéttányéros rézmérleget súrolta és előkészítette a tiszta barna papírzacsokot.

Pontban reggel hat órakor éles fémmel koccan a kulcs a zárban. Ahogy az ajtó kitarul, a hajnali hideg levegővel együtt az első vásárló is megérkezett.

Ahogy a kis Örszse félve fellépett a nagy faajtó előtti két kis lépcsőn, gyenge kis kezével lenyomta a kilincset és benyitott. Az ajtó felett lógó rézkakas fényes csilingelése jelezte jövetelét. Miután az ajtó kinyílt, egy igazi csodavilág tárult a kis Örszse szeme elé.

Sáríka és Margitka néni a hátsó szobából, a rézkakas csilingelésére jött elő. Hosszú, szűkszoknyás fekete egyberuhájuk furcsán hatott a kis Örszse számára. Nem igen látott még ilyen viseletet a faluban. Megilletődve, halkán motyogva lépett a pulthoz. Öt deka élesztőért küldött nagymama, kalácsot akar dagasztani ebédre! Sáríka néni gondosan levágta a kis kocka élesztőt, mely akkoriban még nagy tömbökben volt csak kapható, majd szakszerűen becsomagolta. Húsz fillért adott érte cserébe. Ekkor Margitka kihúzta a robosztus fapult egyik fiókját, és a mélyéről egy apró kis kockacsokoládét vett elő. Átnyújtotta a kis Örszsinék. Az egyébként cserfes kislány félelme egyből elillant. Boldogan lépett ki a nagy tölgyfaajtón, szinte szaladt is hazáig a fővégbe!

A jócselekedet híre gyorsan elterjedt a faluban. Az emberek megértették, hogy a Geöcz család boltjában nem a petróleum vagy a fűszerek a legértékesebb portéka, hanem az emberség. Ettől kezdve még többen jártak hozzájuk, és a vegyeskereskedés híre a falu legtávolabbi szegletébe is eljutott.

A péksegéd a nyitás után hozta meg a falu széléről a még gőzölgő, ropogós héjú cipókat és a nőknek szánt édes foszlós kalácsot.

A bolt pillanatok alatt megtelik a friss kenyér mindennél fenségesebb illatával. Mire a nap első sugarai elérik a szűk kis ablaküveget, a szatócsbolt már teljes gőzzel zakatol, készen állva arra, hogy egy újabb békebeli napon kiszolgálja a falu minden búját-bánatát és szükségét.

Kapható volt itt szinte minden: fűszerek, só, bors, fahéj, nagy szóttas zsákokban liszt, cukor és rizs, vasszegek, kaszakő és fénylő lámpaolaj várta a gazdákat, a gyerekek legnagyobb öröme pedig üvegedényekben sok-sok színes selyemcukorka,

a fekete medvecukor és nyalóka sorakozott a hátsó polcokon, tejkaramek és dianás cukorka és később bocicsoki is lapult a fiókokban.

A bolt nemcsak üzlet volt, hanem a falu szíve is. Központi elhelyezkedése miatt az iskolába igyekvő gyerekek fellegvára is lett.

Kora reggel, a tanórara sietvén gyerekek hada lepte el a kis boltot, kiflit kérünk, kiflit kérünk - kiáltották! Margitka néni ekkorra már gondosan hátra kötötte fején a fekete kendőt, hisz előtte érkezett a kis péklegény a friss kiflikkel. Papírsákban hozták! Gondosan osztotta ki az elemi iskolás gyermekek között, tejfölös dobozokba tejet mért ki nekik és útjára bocsátotta őket. A közeli iskola épületéig boldogan majszolták a gyermekek a friss langyos kiflit és kortyolták a tejet.

Hazafelé menet aztán is ki-ki újra bekukucskált a deszkalécek repedésein, kémlelte a különleges háziállatokat és édességért jöttek. A rézkakas ismét jelzett, a Geöcz kisasszonyok előjöttek a hátsó szobából. Sárka néni papírból tölcserít csavart, savanyúcukorkával és tejkaramekkel töltötte meg őket. Nem adta drágán!

A falu népe eleinte bizalmatlanul méregette a „tekintetes kisasszonyokat”, de a kisasszonyok tapintata hamar megtörte a jeget.

A parasztasszonyok imádtak Margitnál vásárolni, mert ő nemcsak a fűszerpaprikát adja oda, de halkan megjegyzi: „*A tetszetős piros kendő, amit múltkor tetszett venni, csodásan állt a vásárnapi misén.*”

A gyerekek náluk igazi kincsesbányára leltek. Ha egy mezítlábas kisfiú fillérekért kér selyemcukrot, Sárka nemcsak beleszórja a papírzacskóba, de úgy nyújtja át, mintha a legdrágább bonbont adná át és a végén mindig „véletlenül” becsusszan egy plusz szem a zacskóba.

A nyüzsgő vegyeskereskedés a II. világháború alatt is nyitva tartott. Teltek-múltak az évek, évtizedek, a homlokzaton az egykor ragyogó betűk helyét kopottas felirat hirdette: Geöcz Sarolta Vegyeskereskedése. 1944-ben a családfő,

Geöcz Dezső meghalt Kartalon, majd 1948-ban a Geöcz testvérek édesanyja, Kubuff Terézia is elhunyt itt Galgahévízen.

Az 50-es években változott a politikai berendezkedés is, az államosítás azonban a szatócsboltot nem érintette. A szorgos kisasszonyok kissé hajlott hátú, de továbbra is jóságos vénkisasszonyokká öregedtek. 1965-ben elhunyt Aladár, aki évtizedeken keresztül a községi előjáróságon dolgozott és a kisasszonyokkal hármásban élt a Geöcz portán. Húgaik mélyen megrendültek, gyász ült ki kedves arcukra, hön szeretett testvérbátyjuk elvesztése miatt. Temetése komoly esemény volt a faluban. Sárka és Margitka néni A Pesti Napló 1965. május 30-án megjelent számában az alábbi hirdetést tették közzé: „*Ezúton mondunk köszönetet mindazoknak, akik felejthetetlen drága jó testvérünk, Geöcz Aladár elhunyt alkalmából részvételükkel és együttérzésükkel enyhítették fájdalmainkat.*”

A társadalmi és gazdasági változások miatt az egykor nyüzsgő bolt szépen lassan elcsendesedett. Sárka halála után a Geöcz házban Margitka egyedül maradt. Egy fázós reggel utoljára fordult a szatócsbolt bejárati ajtajának kulcsa, az egykor csilingelő rézkakast is por fedte be.

Emlékük már csak kevés falubeli emlékében él.

Am a tér sarkán ma is látható gesztenyefa minden emléket megőrzött. Közel 100 éve bontja virágait tavasszal, érleli gesztenyéjét és hullajtja el ősszel elsőként megsárgult leveleit. A Geöcz ház helyére már csak az újonnan kihelyezett emléktábla és fotó, valamint a most viruló lombú gesztenyefa emlékeztet. Am a Geöcz ház környezetének nyüzsgése a mai napig változatlan. Generációról generációra megújul annak emléke, gyerekzsivaj tölti meg a ház helyén álló teret és állandó rendezvényeinknek mindenkor helyszíne lett. Az emlékeket felváltja a jelen és mi magunk, amikor ezen a téren megállunk, a templomból kijövet a gesztenyefa alatt beszélgetünk, vagy egyszerűen csak elmerengünk annak szépségén. Vigyázzunk rá!

Dr. Mohácsi-Tóth Péter

Időutazás Luca-naptól kövércsütörtökig

Életre kelt a galgahévízi fonók világa

Eltelt egy év a tavalyi, hatalmas sikert aratott lakodalmas műsor óta, a Galgahévízi Hagyományörző Csoport pedig idén is folytatta a múltidézt. Ezúttal a régi fonók hamisítatlan, egyszerre fegyelmezett és vidám hangulatát elevenítették meg a színpadon a Faluünnep alkalmával.

A fonó a régi paraszti világban egy olyan különleges közösségi tér volt, ahol szigorú szabályok uralkodtak, mégis jutott hely a játéknak, a nevetésnek, a felhőtlen szórakozásnak és a citeraszóra ropott táncnak. Galgahévízen a lányok december 13-án, Luca napján kezdtek el fonóba járni, hogy elkészítsék a staférunjukhoz szükséges kenderfonalat, amelyet később megvarrtak.

A faluban egykor több fonóház is működött: az Alvégben, a Felvégben, a Tabánban és a Cigányvégben. Kapuk egészen kövércsütörtökig, azaz a tavaszi mezőgazdasági munkák megkezdéséig álltak nyitva. A fonóházak rendjére szigorúan ügyeltek. A lett szabályok szerint a legények csak kedden és csütörtökön látogathatták a lányokat; ilyenkor bandákba verődve, énekelve érkeztek. Bár szívesen ugratták, incselkedtek a lányokkal, mindezt csak tisztességgel tehették, hiszen a fonós gazda árgus szemekkel felügyelte a rendet.

Mivel a fonó időszaka egybeesett a téli disznóvágásokkal, a lányok maguk vitték a finom disznótoros kóstolót a fonóba fizetség gyanánt. A kemény munka mellett a pihenésé volt a főszerep: sokat énekeltek és karikázót jártak. A legények megérkezése után a bátrabbak seprútáncsal és verbunkkal bizonyították ügyességüket, majd a fiatalok közösen, párválasztós játékokkal, medvetáncoltatással és páros táncsal mulatták az időt. A záróra pontosan este tíz órakor jött el, ekkor a legények végre hazakísérhették a lányokat.

Köszönet a háttérmunkáért

Ez a hiteles színpadi produkció nem jöhetett volna létre elkötelezett gyűjtőmunka nélkül. Ismételten hatalmas köszönet és hála illeti **Hajdú Bernadettet**, akinek a néprajzi gyűjtése a műsor alapjául szolgált.

Kiemelt elismerés jár a Galgahévízi Hagyományörző Csoport minden egyes tagjának a kitartó munkáért – és azért a végtelen türelemért, amellyel a próbák során felmerülő nehezebb pillanatok és rendezői kirohanásokat kezelték. Ugyancsak külön köszönet illeti **Kozjár Kornélt**, a csoport művészeti vezetőtársát a közös szakmai munkáért és támogatásért.

Hajdu Tímea

Élet és közösség Helenka udvarában

A Faluünnepet megelőzően, július 6. és 10. között ismét gyermekzsivajtól volt hangos a galgahévízi plébánia udvara. Lezajlott a nagy hagyományokra visszatekintő Helenka-tábor, ahol a legkisebbektől a legnagyobbakig számos helyi fiatal gyűlt össze, hogy együtt töltsék a nyári napokat.

A délelőtti programokon a nagycsoportos óvodásoktól egészen a 6. osztályos korosztályig vettek részt a gyerekek. A tábor lebonyolításában idén is négy elhivatott lengyel szalvatoriánus önkéntes segített, akik szórakoztató játékokkal és kötetlen beszélgetésekkel tették felejthetlenné a mindennapokat. A reggelek közös imádsággal indultak, a délelőttök pedig hálátadó imával zárultak. A kicsik foglalkoztatásában a Mária-lányok és a ministráns fiúk is aktívan segítettek, nemcsak a feladatokban működtek közre, hanem tolmácként is helytálltak. A programok közül kiemelkedett a Harcsa utcai farmon tett kirándulás, ahol a gyerekek közelebről is megismerkedhettek az állatokkal és a vidéki élet szépségeivel. A táborozók ellátásáról a kedves szülők felajánlásai (friss gyümölcsök, finom sütemények, házi szörpök és rágcálnivalók) gondoskodtak, a közös játékok során pedig napról napra erősebbé vált a gyerekek közötti összetartozás érzése.

Délutánra a nagyobbaké és a fiatal felnőtteké volt a főszerep. Náluk a hangsúly a mély beszélgetéseken és a kötetlen együttlétén volt, miközben az angol nyelvet is élesben gyakorolhatták a lengyel fiatalokkal. Köszönet illet minden szervezőt, felügyelőt és segítőt a munkájáért!

A tábor elnevezése Helena Kmieć (Helenka) lengyel missziós önkéntes emlékét őrzi, aki 2012-ben vezetett itt gyermektábort. Helena 2017-ben, 25 évesen Bolíviában vesztette életét, amikor egy éjszaka betörők támadták meg az árvaházat, ahová segíteni érkezett. 2024-ben elindult a boldoggá avatása. Emlékét a Szent Miklós-plébániatemplom falán emléktábla őrzi.

Aki(k)re büszkék vagyunk

Akire büszkék vagyunk című rovatunkban rendhagyó módon nem egy, hanem két kivételes falubelinket mutatjuk be Önöknek. Az idei Faluünnep alkalmából ugyanis mindketten megkapták a Galgahévíz Községért Emlékérmet fáradhatatlan, közösségépítő munkájuk

elismeréseként. A következőkben a két díjazottal készült beszélgetést olvashatják: Csákány Lászlóné Ica nénivel Hajdú Bernadett, Nagy Andreával pedig Péli Évi idézi fel a legszebb emlékeket és a községünkért végzett elhivatott munkát.

„Meg valahogy úgy érzem, örülnek, ha ott vagyok...”

Beszélgetés Csákány Ica nénivel

Kevesen lehetnek a faluban, akik ne ismernék Csákány Lászlóné Péli Ilonát, vagy ahogy mindenki szólítja: Ica nénit. Nincs olyan közösségi rendezvény, hagyományörző program vagy televíziós felvétel, ahol ne találkoznánk vele. Összetartja és vezeti a nyugdíjasklubot, éveken át aktív tagja volt a hagyományörző együttesnek, viseletet varr, és ha kell, az egész falunak készít gulyáslevest vagy herőket. Legutóbb például ezer darabot süttött ki – és aki kóstolta már, tudja, hogy a galgahévízi herőke lassan igazi helyi védjeggyé válik.

De ki is valójában a falu Ica nénije? Erről beszélgettünk egy jó nagy adag frissen sült túrós palacsinta mellett, stílusosan a konyhai hokedlin ülve.

– 1950. július 18-án születtem egy szegény hévízi családba – kezdi a történetét. – Tíz hónapos voltam, amikor édesanyám meghalt, így sokáig az anyai nagymamám, Darnyik mama és az apai nagynéném, Basa néne nevelgettek. Édesapám

vasutas volt, később újra megnősült. Már volt egy nővérem, Boriska, aztán lett egy mostohatestvérem, a Jani, később pedig megszületett a féltestvérem, Piroska is. Szegényen, de szeretetben éltünk. Más világ volt akkor. Gyónás előtt mindig bocsánatot kellett kérni a szülőktől, apámnak pedig kezét csókoltunk, amikor elment otthonról, és amikor hazaért.

Ica néni hivatalosan varrónő. A faluban sokan emlékeznek rá, hogy egy-egy lagziban gyakran szóba került: „Ezt a ruhát is az Ica varrta!”

– Gimnáziumba szerettem volna menni, de akkoriban inkább dolgozni küldték a fiatalokat. Mindig szerettem varrni. A szomszéd Tariszka Klárikával sokat játszottunk a kert végében, és persze állandóan öltöztettük a babákat. Jaj, de sokat kikaptunk érte! Augusztusban kezdtem az iskolát, és szeptemberben már szoknyát varrtam a bátyám esküvőjére. Azóta, 1964 szeptembere óta folyamatosan varrok.

Kevesen tudják, hogy Ica néni akár jászfényszarusi is lehetne...

– Lacit, a férjemet 1969 márciusában ismertem meg Jászfényszarun, és még ugyanabban az évben kitűztük a lagzit november 8-ra. Előző nap gyönyörű, meleg idő volt. Mondtam is, hogy biztos ilyen idő lesz másnap is. Aztán reggelre leesett a hó! – neveti el magát. – Utána Fényszarura költöztem. Mindenki nagyon kedves volt velem, de másfél év után mégis hazajöttünk Hévízre. Szerencsére a férjemet is hamar megszerették és befogadták a helybeliek.

Mivel foglalkozott a varrás mellett? Vagy talán könnyebb lenne felsorolni, hogy mivel nem?

– Dolgoztam a hévízi kecskesajtüzemben, télen a tanyára jártam a kisborjúkhoz, később meg Aszódra egy varrodába, de takarítottam Pesten is. Közben két kislányt neveltem fel, miután a férjemet sajnos korán elveszítettem. A varrást azonban sosem hagytam abba. Több menyasszonyi ruhát is készítettem Hévízen. Volt olyan időszak, hogy naptárban kellett vezetnem az előjegyzéseket, annyi munkám volt.

Honnan volt ereje mindehhez? Két kislánnyal maradt egyedül 35 évesen...

– Muszáj volt menni előre. Akkoriban nem nagyon volt idő azon gondolkodni, hogy nehéz-e. Dolgozni kellett, nevelni a gyerekeket, helytállni mindenhol. Szerencsére sok szeretetet kaptam a családtól és a falubéliektől is. Meg hát valahogy mindig úgy voltam vele, hogy ha már csinálunk valamit, azt csináljuk rendesen, meg jókedvvel.

A viseletkészítés szeretete is régre nyúlik vissza.

– Nagyon szerettem hímezni. Sokat tanultam Száraz Rozika nénitől, akihez trukkoltatni jártam, és Mókusz Mancsi nénitől is, aki mindig sokat biztatott és segített a varrásban. Titokban mindig szerettem volna bőszoknyás lenni – teszi hozzá mosolyogva. – Amikor beléptem a nyugdíjasklubba, ott már működött az énekkar, és rajtuk keresztül kerültem a hagyományörzők közé. A hévízi viseletből szinte mindent elkészíték, csak a szoknyaráncolást nem vállalom.

Fotó: Szüts Bendegúz

Ica néni az unkáival - fotó: Geofolk

A nyugdíjasklubot ma már Ica néni vezeti. Rengeteg programot szerveznek, és sokan járnak ide, még a szomszéd falvakból is.

– Mindig öröm, amikor együtt vagyunk, és közösen élünk át egy-egy programot vagy eseményt. Jó látni, hogy ennyi embernek ad életet, elfoglaltságot és örömet a klub. Ez engem is feltölt, visz előre.

Ma már sok helyi rendezvény elképzelhetetlen Ica néni herőkéje nélkül. Honnan jött a főzés és a sütés szeretete?

– Mivel korán elvesztettem az édesanyámat, sok időt töltöttem Darnyik mamánál, aki még az 1800-as években született, és rengeteg régi ételt készített. Később Hanka Mancival lagzikba jártam segítkézni, és ott tanultam meg igazán nagyobb társaságra főzni. A falunapokon, kemencés napokon pedig már rendszeresen sütöttem-főztem. A herőke receptjét a nevelőanyámtól, Ilonka nénitől tanultam. Legutóbb több mint ezer darabot készítettünk a Galga-túrasoknak. Na, ott azért jól elfáradtunk a segítőimmel, Piroskával, Erzsikével meg Magdikával! De nagyon szeretem csinálni. Jó látni, amikor a gyerekek visszajönnek repetázni.

És honnan ez a sok energia és jókedv?

– Hát, nem tudom... Ilyen tenni akarás lehet. Szívesen csinálom. Meg valahogy úgy érzem, hogy örülnek, ha ott vagyok. Sokszor odajönnek a fiatalok beszélgetni, megkérdezik, megismerem-e őket. Szeretek közösségben lenni, szeretem ezt a hangulatot.

És talán éppen ez Ica néni titka. Nemcsak szervez, főz vagy varr – hanem jelen van. Jókedvvel, szeretettel, nyitottsággal. Olyan ember, akinek a társaságában az ember otthon érzi magát – akár egy konyhai hokedlin ülve is.

Köszönjük Ica néninek azt a sok munkát és törődést, amellyel hosszú évek óta gazdagítja a falu életét. Szívvel gratulálunk a Galgahévíz Községért Emlékéremhez, és kívánjuk, hogy még sokáig ugyanezzel a lendülettel, mosollyal és szeretettel legyen közöttünk!

Hajdú Bernadett - 2026. július 17.

„A mindennapi apró jótettekben maximálisan hiszek”

Beszélgetés Nagy Andreával

„Nagy Andrea, bár nem galgahévízi származású, de neve immár teljesen összeforrt Galgahévízzel. Biológus-mérnök, mérnöktanár. Andrea 1997 óta a Galgamenti Népfőiskola titkára. Több évtizede a Népfőiskola lelke. A környezeti nevelés, a komposztálás ügyének lelkes nagykövete. Az iskolai Zöld szakkör egyik útnak indítója, motorja, külső segítője. A Virágos Galgahévízért csoport oszlopos tagjaként faluszépítő munkát is végez az utóbbi két évben. Munkája, önzetlensége, szaktudása, kitartó lelkesedése nagy kincs a falu számára.” – hangzott el az idei Faluünnepen, amikor Andi Galgahévíz Községért Emlékérem kitüntetésben részesült.

Fotó: Szüts Bendegúz

Kérlek, meséld a gyerekkorodról! Hévízen születél és itt jártál iskolába?

– A Bácskából származom. Kisgyermekkoromban Baján éltem, a Sugovica folyó, a Duna közelsége nagyon sokat jelentett nekem. Majd Budapesten tanultam középiskolában és egyetemen. Így tehát nem vagyok tősgyökeres hévízi, viszont már 32 éve élünk férjemmel, 3 gyermekünkkel Galgahévízen. Nagyon szeretjük az itteni életet, családjunk lakhelyét, a falu közösségét. A Galgafarm Egyesület kapcsán ismertük meg férjemmel a falut. Amikor 1994-ben mi elindultunk Budapestről, még nem volt konkrétan ökofalu. A faluban találtunk lakhelyet, Tariszka Borka nénitől vettük meg a házikónkat, a régi iskolakert aljában. 1904-ben épült vályogház, melyet nagyon szeretünk, bővítgetjük és felújítjuk.

Ki volt az a meghatározó személy, családtag vagy pedagógus, aki valamilyen szempontból meghatározta az életedet?

– Anyai nagymamám virágkertész volt, ő adta az alap impulzusokat a kert, a virágok szeretete felé. Apukám szintén meghatározó volt, a gyümölcsök termesztése állt hozzá közel, hobbi szinten. Saját utam a vegyészeti tanulmányok után fordult a biomérnöki tanulmányok felé. A környezeti nevelésben dolgozom az egyetem elvégzése óta, először könyvet írtunk (Zöldköznapi Kalauz), majd később munkahelyem kapcsán (Ökoszolgálat) foglalkoztam környezetvédelmi segélyszolgálattal.

Van-e hobbid? Mivel foglalatoskodsز szabadidőben?

– Szeretem a textileket, a varrást, a fonalakat, a kötést és horgolást. Télen ezekkel foglalatoskodom szabadidőmben. Tavasztól késő őszig a kertben vagyok, aktív pihenéssel töltődöm. Nagyon szeretem a gyógynövényeket is, azok termesztését és gyógyteák használatát. Minden, ami kert és természet, közel áll hozzám. Mi biokertészkedés mellett döntöttünk, nem

permetezünk. Ennek kapcsán nagyon nagy a biodiverzitás a házunk táján. Mit jelent ez? A tavasz folyamán nálunk is tetvek lépik el a barackfák leveleit, ám nagyon hamar megjelennek a katicabogarak lárvái, a zöld fátyolkák lárvái, akik a tetveket igencsak megtizedelik. További segítők az apró énekesmadarak, cinegék, verebek, csicsörkék, tengelicek, akik módszeresen végignézik a fák hajtásait, leveleit, milyen ehető rovarokat találnak. Két kis tó is van a telkünkön, hogy a vízzel támogassuk az élőlényeket magunk körül. A talaj és a komposztálás, ami még igen fontos számomra. A komposztálással kapcsolatos ismeretterjesztést önkéntesként végzem a népfőiskola keretében, de jóval több ez, mint hobbi. Gyakorlatilag a jövőnk áll vagy bukik azon, hogyan bánunk a talajjal.

Mi a munkád pontosan? Elmondanád nekünk, hogy mivel foglalatoskodik, aki biológusmérnök?

– Mérnöktanár és biológusmérnök, illetve nemzetközi kommunikátor végzettségem van. Jelenleg nemzetközi hallgatókkal foglalkozom, mint tanulmányi előadó a gödöllői egyetemen. Segítek nekik a tanulmányi ügyek intézésében, angolul próbáljuk megérteni egymást, de ez sokszor eltérő kultúrák találkozása is, szóval nem egyszerű. Mindenesetre nagyon izgalmas, összetett és nagy figyelmet kívánó munka.

Kérlek, mutasd be a Galgamenti Népfőiskolát azoknak, akik nem ismerik!

– Elsőként, mi is az, hogy népfőiskola? Esetleg az ismerős lehet, hogy a két háború között, KALOT, KALÁSZ néven katolikus és református legény- és leányegyletek körében egyengették a falusi ifjúság tanulási lehetőségeit, így a vidéki értelmiség kinevelésében óriási szerepet játszottak. A népfőiskolai mozgalom az 1988–89-ben tért vissza a hazai köztudatba akkori népművelők segítségével. A Galgamenti Népfőiskola 1989. október 23-án alakult, majd alapítványként 1991-ben jegyezték be a

Szentandrás Galgamenti Népfőiskolai Alapítványt. Alapítói: Galgahévíz Község Önkormányzata és a Galgafarm Egyesület. Orosz Katalin klinikai szakpszichológus kezdte meg a munkát, annak érdekében, hogy elindulhasson a rendszerváltás itt helyben is. Szakmai előadásokat szerveztek, abban az időben sok politikus és szakember is megfordult itt, teltházas művelődési házi előadások keretében. Bankó István (Öcsi), Dr. Basa Antal ekkor csatlakozott a folyamatokhoz, s később polgármesterként Doktor Úr a kuratórium elnöke is lett, élete végéig. Nagy szerepe volt a térségi kapcsolatok kialakításában. Aktívan segítette az elindult humán fejlesztéseket. Orosz Katalin pszichológiai és humán oldalról pedagógiai és segítő szakmában levőket támogató tanfolyamokat (Humán Reform, mentálhigiéne, Transzformáció társasjáték, mandalakészítés és pedagógiai alkalmazás – Parasz kay Sára gyógypedagógussal), képzéseket szervezett ide, nyelvtanulási lehetőséget biztosított (Boda Helga – német nyelvórák), pályázat keretében a művelődési ház tetőterét is közösen alakították ki a Jóléti Szolgálat Alapítvánnyal (itt dolgozott többek közt Vizi Györgyi, Király Lilla is). 1998-tól a környezeti nevelés jegyében jeles napok megünneplését indítottuk el: Föld napja (április 22.), Komposztbuli (október), annak érdekében, hogy óvodás kortól elkezdődhessen a szemléletformálás. A hulladék szelektív gyűjtésére tudtunk jobban koncentrálni, arra gyakorlati módot kínált a Szelektív Kft. kiváló működése. Jó partneri kapcsolatunk volt Benke Sándor ügyvezető igazgató úrral, aki értő módon, nagy gondossággal és jövőbe vetett bizalommal egyengette a 4 település fenntartásában üzemelő létesítményt. A tulajdonos önkormányzatok jobban ráláttak és ráhatással voltak a lerakási, hulladékválogatási folyamatokra. Nagyon jól üzemelt a nagyüzemi komposztálás és sokféle hasznosítható anyagot vontak ki a szelektív kukákból a turai telephelyen a válogatósoron. A Galgamenti Regionális óvodai, iskolai zöld jeles napokat 1998-tól indítottuk, s valamely formában a hulladékkal kapcsolatos szemléletformálás szerepelt benne. 28 évvel ezelőttől a mai napig, bár kissé megváltozott formában, de 4 település nagycsoportos óvodásaival mindig találkozunk áprilisban és októberben. Ilyenkor közel 100 kisgyermek játszik és tanul valamely aktuális környezeti, természeti témáról, játékos, rajzos, dalos, mesés formában. A galgahévízi Csemetekert óvoda bázis óvodánk a környezeti nevelésben, így vagyunk tagjai a KOKOSZ-nak, a környezetvédelmi oktatóközpontok országos szövetségének. A pedagógusok segítsége hatalmas erő, nélkülük ez a folyamat nem haladna! Segítjük továbbá a helyi iskola zöld szakkörét, de a bagi és a hévízgyörki iskolakerteket is szakmai anyagokkal, kétéves munkával. Országosan is útjára indítottuk a Komposztünnepet (2011 óta minden évben meghirdetjük a Humusz Szövetség-

gel közösen). Beemeltük a köztudatba a komposztálást. Emellett helyben természetel, egészséggel, biogazdálkodással vagy helyi termékekkel foglalkozó előadásokat is szerveztünk-szervezünk, legutóbb a világban utazókat, hévízieket vagy ismerősöket hívtunk el ezekre az alkalmakra (Japán, USA, Spanyolország, Kerékpáros Tomi – biztos emlékeznek a kedves olvasók.) A textilek újrahasznosítása: galgatasak formában is megvalósul a népfőiskola és az önkormányzat közös projektje keretében. Helyi és turai önkéntes varrónők segítenek ebben.

Családanyaként hogyan látod a gyermekeink jövőjét? (környezetvédelemre gondolkodok például) Hogyan tudod összehangolni az anyaságot és a munkát?

– Próbálok optimista lenni a jövőt illetően, de őszintén szólva, nagyon nehéz. A rendelkezésünkre álló csodálatos vízkincs, talajadottságok, természeti szépségek és erőforrások igen nagy veszélyben vannak a kutatók szerint. A magunk bőrén is tapasztalhatjuk a szélsőséges időjárást, az extrém nyári hőmérsékletet, a csapadék vesztes hiányát. A technológia nem tud minden gondra megoldást nyújtani. A mindennapi apró jótetekben viszont maximálisan hiszek. Igyekszem valami jót tenni, apró zöld cselekedetet, egy jó hír megosztását, mindent, ami reményt adhat, hogy lesz értelmes, értékes és természeti szépségekkel teljes jövőjük a gyermekeinknek. Nagyon bízom a pedagógusokban, akik itt a Galgamentén is rengeteg jó kezdeményezést felkarolnak. (óvodakertek, iskolakertek, zöld jeles napok, hagyománytisztelet és népi kultúra ápolása). A család és a munka összerendezése többemeres feladat. Anyatejes gyermekeimet legalább 3 éves korig tápláltam, persze megfelelő hozzátáplálással. A gabonakása ételek pici gyermekkorától meghonosodtak, (zabkása, köles vagy kukoricakása) reggel-este egy-egy gyógytea kerül a gyermekeim elé, a kertből szedett finomságok tavasztól őszig gazdagítják az ételünket, a befőzött lekvárok, eltett lecsó és pizzakrémek ősszel-télen jelentenek nekik otthoni ízeket. Piacon, helyi termelőtől illetve biotermelőtől vásárolok. Én a zöldséglevések, saláták készítését vállalom szívesen, férjem a húsos ételekkel szeret foglalkozni, na, olyankor én kertészkedhetek. Dalma nagylányom sütni szeret, hagyom kibontakozni. Boldizsár és Kristóf a kertben nagy segítségeim. Férjem sok mindent meg tud szerelni odahaza, ebben nagyon jó példát mutat a gyerekeknek. A gyermekruhák továbbadása is nagyon fontos hagyományunk, zsákokban gyűlt szép darabok rokonságon belül vagy ismerősök által kelnek új életre. Évente a papírgyűjtésre levisszük a kartonokat, újságokat az iskolába, amik „sokat nyomnak a latban”. Az irodai munkám mellett ezek a házi teendők férnek a mindennapokba, illetve a falubeli közösségi

kertészkedésre, és a népfőiskolai programokra mindig tudok időt találni, hisz a gyerekek már mind 18 éven felüliek, középiskolát, egyetemet végeztek – végeznek.

Hogyan látod magadat öt év múlva?

– Hát bizony, akkor én már nyugdíjas leszek. De nem tudok nyugton ülni, biztos, hogy valamit szervezek vagy valamiben részt veszek, ami a természettel, a kerttel, a közösséggel, az együtt- és az egymástól való tanulásról szól. Az életünk valóban élethosszig tartó tanulás és ez így van jól.

Mit üzennél az Olvasóknak zárásként?

– A természeti szépségekkel körülvett vidékünket ismerjék meg, vigyázzanak rá és tiszteljék azt a munkát, értéket, amit a közösség létrehoz, sőt aki teheti, aktív alkotó munkával gyarapítsa is azt. Fantasztikus tüzes erő rejlik itt a föld mélyén (hévíz - hővíz), átvitt értelemben ezzel az erővel

(hévíz - hővíz), átvitt értelemben ezzel az erővel gazdálkodjunk és jóra, szépre fordítsuk. Megtisztelő továbbá, hogy a Galgahévíz Község Emlékérmet a falunapon átvehettem az Önkormányzattól. Hálásan köszönöm! Kiemelném, hogy ebben a díjban mindenki más munkája is benne van, akikkel együttműködünk, helyi és térségi pedagógusok, helyi vállalkozók, önkormányzati vezetők, dolgozók, civil szervezeti aktivisták! Óriási köszönetem nekik! Jó itt élni köztetek!

Én pedig köszönöm szépen, hogy válaszoltál a kérdéseimre. Öszintén azt gondolom, sokan sokat tanulhatnak tőled, abból a szemléletből, amit képviselsz. További jó egészséget, és sok sikert kívánok neked a munkádban és a civil életedben egyaránt!

Péli Évi - 2026. július

Élményekkel teli KultúrTábor

Július 13–17. között ismét megrendezésre került a nyári KultúrTábor, amely öt napon át színes programokkal, sok nevetéssel és közös élményekkel várta a gyerekeket.

A napokat minden reggel közös reggelivel indítottuk, amelyhez a finomságokat a szülők ajánlották fel. Ezúton is hálásan köszönjük támogatásukat.

A hét során a gyerekek számos kreatív foglalkozáson vehettek részt: készítettek gyertyákat, emellett pedig a kultúrház játéka is nagy népszerűségnek örvendtek. Szinte egész nap pörgött a csocsó, pattogott a pingponglabda, és vidám hangulat töltötte meg az épületet.

A tábor különlegességét idén is a meghívott vendégek színesítették. Varga Eszter a fenntarthatóságról tartott érdekes és gondolatébresztő előadást. Lator Livia és Tóth Gréta egy igazi kémiai laborrá varázsolták a termet: látványos kísérleteikkel megmutatták, mi mitől színeződik, habzik vagy éppen pezseg, nagy ámulatba ejtve a gyerekeket.

Gyermek-kvízversenyt tartottunk a már jól ismert kvízmesterekkel, Angyal-Nagy Izabellával és Angyal Tamással, akik izgalmas feladatokkal készültek a résztvevőknek.

A sport sem maradhatott el: Mészáros-Cserhádi Zsófia egy izgalmas nindzsa akadálypályán mérte össze a gyerekek ügyességét, kitartását és erejét. A mozgás mellett a feltöltődésre is jutott idő: a gyermekjoga és a hangtálas relaxáció kellemes kikapcsolódást nyújtott a táborozóknak. A hét során lovaskocsikázásra is sor került Horváth Zoltán és lovai jóvoltából, valamint a hennafestés is nagy sikert aratott, amelyet Iza varázsolt a gyerekek kezére.

A tábor egyik legemlékezetesebb programja a Mesemúzeumba tett vonatos kirándulás volt. Ez a délelőtti kizárólag a mesékről és mesehősökről szólt, és minden résztvevőt elvarázsolt.

Pénteken közös ebéddel zártuk a tábort. A gulyásleves és Gaál Kati kakaós kalácsa méltó lezárása volt ennek az élményekben gazdag hétnek.

Ezúton is szeretnénk megköszönni a szülőknek a sok felajánlást, valamint minden segítőnek az önzetlen munkát, támogatást és részvételt. Nélkülük ez a tábor nem valósulhatott volna meg.

JÖVŐRE FOLYTATJUK!

*Tariszka Zita
közművelődési munkatárs*

Hírek a II. Rákóczi Ferenc Nyugdíjas Egyesület programjairól

Ismét egy igazán tartalmas és élményekben gazdag időszak van mögöttünk. Április 8-án Terék József tárogatókoncertjén vettünk részt, majd 13-án szép versekkel emlékeztünk meg a költészet napjáról. 19-én a Déryné Színház szervezésében megnéztük a Pest, szabadság, szerelem című filmet, 25-én pedig pedig herőket sütöttünk és segédkeztünk a főzéshez való előkészületekben a Galga-túrán.

A május is jól indult: 1-jén zenés ébresztővel keltették a falubelieket, ami nagyon jó hangulatot adott a napnak. Délben a Geöcz téren közösen megebédeltünk, és a programokon is részt vettünk. 26-án az Értéktár udvarán tartottunk szalonnasütést, ahol szép számmal voltunk jelen, másnap pedig Gödöllőre látogattunk egy csodás operettelőadásra.

Július 7-én Leányfalun voltunk fürdeni. Nagyon kellemesen telt, minden megvolt, a jó víz, a szép környezet és a finom ebéd.

A Faluünnep keretében, július 10-én hivatalossá avatták a Geöcz teret, és a Dányi Fúvószenekar adott egy szép koncertet. Természetesen ezen is kint voltunk, meghallgattuk az avatást és a fúvósokat is. Másnap reggel, a falunap második napján a sportpályán főztünk virslit a focistáknak, délután pedig a műsorokat néztük meg, amelyek nagyon színvonalasra sikerültek – ezúton is köszönjük az előadóknak! Július 12-én szabadtéri Szentmisén vettünk részt Szederkényi Károly atya celebrálásával. Innen is köszönjük a tartalmas szentbeszédet, és azt, hogy eljött közénk, velünk ünnepelni! Hála Istennek, nagyon sokan voltak. A mise után egy nagy közös ebéd következett, ami szintén nagyon finomra sikerült – köszönet a szervezőknek és a segítőknek. Másnap Hatvanban voltunk operettgála-előadáson, ahol Tótpál Szilvia és tanítványai adtak szép műsort, július 22-én pedig a Tájházat takarítottuk ki. Heten voltunk, köszönet mindenkinek, aki eljött és segített!

Augusztus 4-én Bogácson voltunk fürdeni. Igaz, nagyon meleg volt, de nagyon jól telt a nap. A rendszeres összejöveleteinket természetesen megtartottuk, bár a nagy, hőség miatt most csak kéthetente találkoztunk. Úgy gondolom, valóban elég tartalmasan telt ez az időszak is.

Szeretném előre jelezni, hogy szeptember 16-ra esztergomi kirándulást tervezünk, ahol minden nevezetességet szeretnénk megnézni idegenvezetéssel.

Továbbra is szeretettel várunk új tagokat a klubba! Jó egészséget kívánok mindenkinek!

Csákány Ica

Egyházközségünk fiataljainak eseményei

Szentségi felkészülés

Egyházközségünk fiataljai számára lezárult a szentségi felkészülés első szakasza. Befejeződött a gyermekkatekézis, szeptembertől pedig indul a kétéves elsőáldozási felkészítő 2. éve, amely már elsősorban gyakorlati elemekből áll majd.

Vetélkedők, versenyek

Az évvégi hajrában két kiemelkedő vetélkedő volt az esperes kerületben hirdetve, melyen a fiatalok nagyon szép eredménnyel vettek részt.: a „Szentlélek eljövele” rajzpályázaton **Szücs Lilla** (6.b) 1. helyezést ért el, míg a 3–4. osztályosok „Bibliai ismeretek” vetélkedőjén **Juhász Angéla** (4. o.) lett az első.

„Ballagók Szentmiséje”

Június 16-án tartottuk a ballagó 8. osztályosok hálaadó szentmiséjét. A szertartáson kiemelkedő közösségi és Mária-lány munkájáért **Hajdu Adél**, oltárkörűli szolgálataért pedig **Tampu Zalán** kapott esperesi dicséretet. Két tanulónk püspöki elismerésben részesült: **Kovács Bianka Johanna** az „Egyházmegye szabálykövető hittanosa” címet

nyerte el példamutató szorgalmaért, **Nieder Lili** pedig a hitéről tett tanúságtételéért kapott püspöki dicséretet.

Bérmálás Galgahévízen

A bérmálás szentségének kiszolgálására 2026. október 18-án 10:30-kor kerül sor Galgahévízen. Mivel önálló plébánossal nem rendelkezünk, a környező településekkel (Hévízgyörk, Bag) közösen tartjuk az ünnepet, amely körforgás szerint minden évben más helyszínen valósul meg. A három egyházközség 34 fiatalját (köztük 16 helyi fiataalt) Főexcellenciás és Főtisztelendő Marton Zsolt püspök úr részesíti a szentségben. A bérmálkozóknak és bérmaszülőknak szeptemberben gyakorlati felkészítőt tartunk. Ezzel párhuzamosan ősszel elindul az elsőáldozási előkészítő, valamint a 2027-ben és 2028-ban bérmálkozók felkészítése is.

A programokról és tudnivalókról bővebben az új plébános atya, Kecskés Attila főtisztelendő plébános atya útmutatása után adunk tájékoztatást.

Zoltai Tibor János

kasteketikai-lelkipásztori munkatárs, hitoktató

A Galgahévíz Sport Klub hírei

A Galgahévíz Sport Klub U7, U9, U11 korcsoportjai lejátszották a tavaszi Bozsik Fesztiválokat és Tornákat Nagykátán. Emellett jártunk az Intézményi Bozsik Fesztiválokra, melyeken szintén sok élményt szereztünk. Sokat bátorodtak és ügyesedtek a srácok az év folyamán, nemcsak egyénileg labdatartásban, támadó és védekező munkában, hanem csapatjátékban és taktikai munkában is, jövőre folytatjuk.

U7: Sápi Zente, Fácán Zalán, Gyetvan Olivér, Puporka Denisz, Rácz Zétény, Nagy Simon

U9: Sárossy Ervin, Veres Krisztián, Fejes Tamás, Nacsa Miró, Nyárádi Milán, Rostás Botond, Sára Benedek, Göröcs Hunor, Márkus István Levente, Kürti-Peti Dominik, Kovács Lóránt, Zsóka Dominik

U11: Bödecs Barnabás, Kátai Márió, Bakonyi Martin, Mezei Zoltán, Mezei Zsolt, Petrás Máriusz, Sárossy Artúr, Tampu Balázs, Vidák Dominik

A Galgahévíz Sport Klub U13-as csapata a PMLSZ által szervezett U13-as bajnokság, rájátszás, III. osztály, B-csoport utánpótlás bajnokságában lejátszotta az idei tavaszi évad mérkőzéseit. A kellemes nyertes mérkőzésekkel teli ősz után egy erősebbnek hitt tavasszal kerültünk szembe, ahol sérülések, betegségek is nehezítették az első évadhoz képest igen óvatosra sikeredett játékunkat. Nem jöttek a gólok és ez elsősorban fejben dőlt el sokszor. Erőnlétünkön és az óvatos megoldásainkon mindenképp változtatnunk kell, a sportszerűségünk viszont

példaértékű, csak sajnós az nem ért pontot. A következő sportévadot U14-ben folytatja őszől a csapat. Nagy gratula srácok, de mindig van min javítani, fejlődni. Mi ezen leszünk.

U13: Adámi Dorián-kapus, Csorbai Ákos, Lakatos Péter, Katona Vince, Komenda Bence, Ágoston Benjámin, Erőss Ádám, Burkus Péter, Sipőcz Tamás, Ecker Zalán, Hajdu Lőrinc, Varsányi Máté, Vidák Dávid, Lator Péter, Sápi Benjámin, Talabos Levente

U7, U9, U11, U13 szakmai vezetője: Sukaj Zsolt

A Galgahévíz Sport Klub U15-ös korosztálya is befejezte a tavaszi évadot a Pest vármegyei Utánpótlás Bajnokság rájátszás U15/B csoportjában. Hullámmó, a bajnokság végére felfelé törekvő játékkal a negyedik helyen zárt a csapat, gratulálunk, srácok!

Új igazolásaink és átigazolásaink is voltak, így bővült a keret. A következő sportévadban terveink szerint az U16-os bajnokságba nevezzük a csapatot.

U15: Vincze Kristóf, Sára Bálint, Mészáros Levente, Csorbai Attila, Vér Máté, Tampu Zalán, Adámi Aron, Molnár Zsombor, Ágoston Dániel, Viszló Zsombor, Ecker Milán, Péli Nándor, Baráté András, Rácz Adrián, Rácz Attila, Kocsis Levente, Bobál Marcell, Tóth András

Szakmai vezető: Maszlag Tamás

Valamennyi csapat technikai vezetője, elnök: Balla Tímea

Pályagondnok: Lendvai Alfréd

Összes korosztályunknál hálásan köszönjük Galgahévíz Község Önkormányzatának egész éves támogatását, a szülők biztató jelenlétét a mérkőzéseken, a segítségüket a csapat szállításban.

Kispályás labdarúgó torna Galgahévíz

Faluünnepén

A tavalyi jól sikerült Focitorna kapcsán, Galgahévíz Önkormányzata és a Galgahévízi Sport Klub szervezésében ismét focizni szerető baráti társaságokat vártunk a Galgahévízi Sportpálya fűvére szombat reggel. Az időjárás kedvezett nekünk, kellemes fociidő volt.

A környező településekről és Galgahévízről összesen hét csapat nevezett. Körmérkőzéseken dőlt el az első négy helyezett, majd egy játék a harmadik helyért és a döntő következett. Az izgalmas meccseket főleg a kreatív játék, a gyors passz és a lendülettel teli megoldások jellemezték. Sok gól született, de láthattunk remek védéseket is a hálóőröktől. A döntő szoros mérkőzést hozott, végül hetes rúgásokkal dőlt el az aranyérem sorsa.

A büntetőrúgásokra 30 fő jelentkezett, itt is avattunk győztest.

Az ötletes nevű résztvevő csapatok és az egyéni helyezések:

Zsombi és csapata

Bombázók FC

Vácduka KSK

AllStar's

III. helyezés: Single FC

II. helyezés: Csapatnév

I. helyezés: Tura VSK

Gólkirály: Bolbás Máté (Csapatnév)

Legjobb játékos: Majoros Zsombor (AllStar's)

Legjobb kapus: Sápi Levente (Csapatnév)

Büntető bajnoka: Illés Zsigmond (Csapatnév)

Legfiatalabb játékos: Hajdu Lőrinc (Galgahévíz SK)

A mérkőzések sportszerű és szakmailag is magasszintű vezetését köszönjük Bratkovics Attilának és Horváth Zoltánnak.

A jegyzőkönyveket Lator Livia, Tóth Gréta és Bödecsné Bora Mónika vezette, a verseny koordinálását Gódor József irányította. Köszönjük az egészségügyi felügyeletet Vadkerti-Basa Bálintnak, a II. Rákóczi Ferenc Nyugdíjas klubnak a finom ételek szervírozását, a hangosítást pedig Sára Bálintnak. Köszönjük Galgahévíz Önkormányzatának a sok segítséget a szervezés és a lebonyolítás során. Nagy örömünkre szolgál, hogy ismét ilyen sokan eljöttek és foci szerető csapatokkal, szurkolókkal telt meg a pályánk. Reméljük, jövőre újra találkozunk! Minden résztvevőnek gratulálunk, köszönjük, hogy eljöttek!

A Galgahévíz Sport Klub nevében:

Balla Tímea elnök, főszerző

Focitábor

Július 20-24. között focitábort tartottunk, ahol közel 30 gyermek vett részt a programokon.

A rengeteg különféle labdás játék mellett, gyorsaság és koordináció fejlesztő feladat, focis kvíz, kártyacsere, 10km-es túra a Bika tónál, kirándulás a Puskás Arénába, büntető- és kapufára rúgó verseny, kispályás bajnokság is volt a foglalkozásokon. Reméljük, jól érezték magukat a srácok.

Köszönjük mindazoknak, akik felajánlásaikkal gazdagították a gyerekek napjait: Kosik Szabina, Telekné Mészáros Andrea és Telek Csaba, Gódor József, Darnyik Dénes. Köszönjük Galgahévíz Önkormányzata, valamint a diák munkások: Bödecs Bálint, Kovács Kristóf, Péli Domonkos, Molnár Levente és Hajdu Zsolt segítségét. Köszönjük a finom ebédet a Kis-CSUKI Konyha & Rendezvényteremnek.

Köszönöm Bolbás Norbert egész hetes tevékenységét és segítségét a tábor vezetésében idén is!

Köszönjük, hogy velünk voltatok srácok, mindenkinek további klassz, aktív nyarat és:

Hajrá, Galgahévíz!

Balla Tímea

Galgahévíz Sport Klub elnöke

*Államalapító
Szent István király
és az új kenyér
ünnep*

Galgahévíz,
Szent Miklós Plébániatemplom

2026. augusztus 20. 8 óra
Ünnepi szentmise

Bemutatja:
Kecskés Attila plébániai kormányzó

Kenyérszentelés

Kenyérosztás

HULLÓCSILLAGLES

Perseidák

egy üstökös nyomai az augusztusi égen

2026. augusztus 14. péntek 20-23 óráig

Helyszín: Galgahévíz, Rózsa u. 7., Répa tanya

Az előadásokat tartja:

Galyó Tünde biológia, kémia, fizika szakos tanár, PR-szakértő,
az Online tanítás – természettudományok tanára

- Hozz magaddal plédet/székot, az évszaknak megfelelő öltözetet, szúnyogriasztót, fejlámpát!
- Gyermek csak szülői felügyelettel jöhetnek.
- Távcsovet hozhatsz és/vagy töltsd le a Stellarium applikációt!
- Az esemény helyszínén tilos a dohányzás!
- Rossz idő esetén a programot elhalasztjuk.

A program ingyenes, de regisztráció szükséges a
hivatal@galgaheviz.hu címen.

TOBORZÁS

INDUL

U16

2026/2027
SPORTÉVAD

HA 2011-2012-ES SZÜLETÉSŰ
VAGY:

JELENTKEZZ!

GALGAHÉVÍZ FOCIPÁLYA

INFORMÁCIÓ: BALLA TÍMEA 0620 467 0578

TÁJÉKOZTATÁS

IGAZGATÁSI SZÜNET

Felhívjuk a lakosság figyelmét, hogy
a Galgahévízi Polgármesteri Hivatalban
igazgatási szünet miatt

korlátozott ügyintézésre kell számítani

2026. augusztus 17 - 2026. augusztus 19-ig.

Kérjük, hogy lehetőség szerint
hivatali ügyeiket

2026. augusztus 24-től intézzék.

Megértésüket köszönjük!

Dr. Mohácsi-Tóth Péter
jegyző

GALGAHÉVÍZ

Galgahévíz Község negyedéves lapja • Kiadja Galgahévíz Önkormányzatának Polgármesteri Hivatala

Felelős szerkesztő: Tábori Míra (tel.: 06 70 318 5911, e-mail: galgahevizujsag@gmail.com)

Nyomdai munka: RedPixel - ISSN 2060-5749